

"Kært barn har mange navne og jeg har åbenbart op til flere"

Klumme "nr. 5" af Trine Gadeberg

Kært barn har mange navne og jeg har åbenbart op til flere. Så hold op hvor må jeg være kærlig!!

Jeg har i mit virke som sanger og skuespiller fået mange introduktioner når jeg skal ind og træde op. Og så står man altid klar ved døren og går på scenen når konferencieren har sagt ens navn. Og mit navn er nærmest nyt hver gang. Tina Gadebjert, Trine Gadbjerg, Trine Gadekær, Trine Gadegård, Tina badekar (og det er ikke engang løgn!!!) Jeg kan komme med flere...!!!

Nu har jeg også et meget svært navn- altså i forhold til Ib Jensen! Trine Gadeberg. De fleste gange folk staver mit navn, sniger der sig et "j" ind. Trine Gadebjerg.

Det giver måske for nogen mere mening at blive sammenlignet med et bjerg, men det er altså spild af gode "j'er" at puttet det ind i mit navn. Hvis man ser på hvor mange gange det i grunden er skrevet i trykken, ja så vil jeg vædde en halv gris på, at det løber op i, at man i længden kunne have sparet måske en hundredelas i tryksvære udgifter. Og det er alligevel værd at tage med i denne finanskrise.

Fortscettes →

Sidste sommer underholdte jeg med Bent Fabric i Roskilde. Da oplæseren nåede til mit navn, blev det til: Tina Bjerregård. Det var altså noget af en omvej. Nå, men jeg gik på scenen og sagde med et smil, at Tina Bjerregård desværre var blevet forhindret, men i stedet ville jeg synge og mit navn var Trine Gadeberg. Det grinede publikum lidt af.

Den første tv-optræden jeg havde var, at jeg skulle synge i TV-Esbjergs (er Esbjerg nu med eller uden j??) bingo program og til tonerne af, "Summertime", drønedede mit navn rundt som en slags rulletekst. Trine Gadegård. Min mor ringede ind og fik korrigeret denne lille fejl.

Så da jeg var i gang med sidste omkvæd af "Summertime", var navnet ændret og nu stod der så i rulleteksten: Trine Gadebjerg og så gav familien op.

I princippet kan det jo være lige meget med det der lille ekstra "j". Og jeg synes heller ikke der skal gøres en sag ud af det, men alligevel. Jeg hader selv personligt hvis jeg har en samtale med een som jeg ubevist kalder Bo, når han nu hedder Kim. Og det har jeg altså prøvet nogle gange. Så jeg er den første til at æde den grød jeg selv har spyttet i. Men fra nu af og af egen erfaring, spørger jeg lige en ekstra gang når jeg bliver i tvivl. "Det var lille Lars fra Græsted du hed, ikk?" Eller vil du hellere kaldes noget andet? Kært barn har mange navne.

Trine Gadeberg